

عنوان مقاله:

اثر بخشی طرحواره درمانی بر طلاق عاطفی زنان خیانت دیده

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش در روانشناسی ، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

زهرا موسوی مقدم - کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، پردیس دانشگاه علامه طباطبایی.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثر بخشی طرحواره درمانی بر طلاق عاطفی زنان خیانت دیده انجام شد. روش پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون پس آزمون با گروه کنترل بود. نمونه گیری در پژوهش حاضر به صورت نمونه گیری در دسترس انجام شد. جامعه آماری کلیه زوجین مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهرستان هندیجان در سال 1396-1397 بودند. روش نمونه گیری از نوع نمونه گیری در دسترس و حجم نمونه 30 نفر (15 نفر گروه آزمایش و گروه 15 نفر گروه گواه) انتخاب شد. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه طلاق عاطفی گاتمن استفاده شد. آزمودنیهای گروه آزمایش به مدت 8 هفته، هر هفته در یک جلسه درمان 60-90 دقیقه ای درمان طرحواره درمانی را دریافت نموده اند و گروه کنترل مداخله خاصی را دریافت ننمودند. در پژوهش حاضر برای تحلیل فرضیه از آزمون تحلیل کواریانس استفاده شد. یافته های پژوهش نشان داد که بین میانگین نمرات طلاق عاطفی در گروه آزمایش و کنترل تفاوت معناداری وجود دارد. آموزش طرحواره درمانی بر طلاق عاطفی زنان خیانت دیده تاثیر دارد. این نتایج بیانگر تاثیرآموزش طرحواره درمانی بر کاهش طلاق عاطفی گروه آزمایش است.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی، طلاق عاطفی، زنان خیانت دیده.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/914724>

